

jo dog indrømme mig, at naar de Herrer Müns, Schönheyder, Arendrup og Casten-
skjold osv. osv. have brudt klare og tydelige
Bestemmelser, som falde ind under klare og
tydelige Lovparagrafer i vor nugældende
Straffelov, saa ere de Lovbrydere. Er det
sikkert at falde dem det end ganske ligefrem
Forbrydere? Det tror jeg ikke. Det forekom-
mer mig, at naar den høitærede Minister,
da han udtalte sig før, kom tilbage til de af
mig nævnte Exempler paa Amtmænd, Her-
reds- og Sognesogder, sagde han, at det var
at stjæle og at det var en Forbrydelse. Er
det da en større Forbrydelse at stjæle end f.
Ex. at gaa hen og behandle et Mennecke —
hvilket jeg er vis paa, at netop det cærede
Medlem fra Middelfart efter hans hele
Grundsyn paa Livet har den største Respekt
for — paa en saadan Maade, som jeg har
oplyst? Er det en mindre Forbrydelse at
behandle vore Sønner, naar de komme i
Tjenesten, paa en Maade, som det mange
Gange er bevist, at de blive behandlede paa
af de høie Herrer, end det f. Ex. er for En,
der er sulken, at gaa hen og tage sig Noget
at spise. Det forekommer mig, at Alle
ville indrømme, at det at stjæle er en For-
brydelse, men saa skulde det cærede Medlem
ikke tage sig det Navn saa nær. Jeg forstod
ikke den høitærede Minister, naar han vilde
afviise mine Exempler med at sige — hvis jeg
forstod ham ret — at det var jo ligesom at
stille den mindre Ting over den større. Hvis
jeg ikke misforstod den høitærede Minister,
brugte han det Udtryk. Men som sagt, jeg
haaber nu, at vi snart ere færdige for i Dag
med denne Sag, og jeg skal derfor nu af-
vente, hvad Resultatet bliver af disse Under-
søgelser. Jeg kan ikke vel slutte med noget
Bedre til Sagens Dplysning end at spørge,
om han ikke nok vil love os, ligesom da vi
sidst stillede en lignende Forespørgsel, at de
Dplysninger, han nu faar, virkelig maa
komme til at foreligge for Thinget, for at
det kan se, hvorledes denne Sag virkelig ta-
ger sig ud, naar den er bleven undersøgt.
Thi det, der er min Hensigt, er at faae Sand-
heden frem og hjælpe til, at det Gode og
Humane, det virkelig Disciplinære kommer
op i vor Hær. Det har jeg tidt nok viist,
at den Maade, der her er handlet paa, hjælper
ikke til at bevare virkelig Disciplin. Tør vi
derfor ikke vente, at den høitærede Krigs-
minister, der jo har erklæret, at han vil
lade Sagen undersøge, nu, da den er kom-
men frem, ogsaa vil love os, naar disse Un-
dersøgelser ere færdige, at da denne Sag li-
gesom den tidligere Rekruttag bliver fremlagt
paa Thingets Bord, saa vi kunne se, hvor
meget der er rigtigt og hvor meget urigtigt,

hvorledes kort sagt denne Sag er kommen i
Gang. Det forekommer mig, at alle Parter,
baade de, der have faaet Bant, vedkommende
Officer og den høitærede Krigsminister, Alle
ere bedst tjente med fuldstændig Offenlighed,
og at det Hele kommer frem paa Bordet.
Jeg vil slutte mine Udtalelser med at spørge
den høitærede Krigsminister, om han ikke vil
love at gjøre det Samme, som f. Ex. General-
lieutenant Rauffmann, den nuværende kom-
manderende General Ost for Store Bælt,
gjorde, da han i sin Tid var Krigsminister?

Krigsministeren (Barnson): Jeg
vil kun være, at jeg selvfølgelig ikke har
noget Ønske om, at det ikke skulde komme
frem for Offentligheden, hvad der maatte
være fremkommet, naar Undersøgelserne ere
endte. Det skal altsammen blive meddelt
Thinget; men jeg maa sige, at det ikke er
mig bekendt, under hvad Form det sker.
Naar Sag er reist paa Bais af en Fore-
spørgsel her, finder jeg det ogsaa naturligt,
at Sagen bliver offentlig bekendt. Det
cærede Medlem brugte Udtrykket: lagt frem
paa Thingets Bord, men jeg veed ikke, under
hvad Form det sker,

Forespørgeren (Bustf): Ja, det,
der blev gjort sidst, var, at vi fik samtlige
Forhør, og hvad dertil hørte — det var
paa Kristiansborg, det passerede — frem-
lagt saaledes at alle Medlemmer kunde
esterse dem. Det skete i et Bærelse ved Si-
den af Bureauet, det blev saa almindelig
kaldt: fremlagt paa Thingets Bord. Jeg vil
betragte Ministerens Svar — som jeg vil
takke ham for — som et Løfte om, at lige-
som den Gang saaledes vil ogsaa nu, naar
Undersøgelserne ere sluttede i denne Sag, ikke
blot Dommen, men ogsaa alle Aktstykkerne
blive fremlagte her til Esterse for Med-
lemmerne.

N. Holm: Jeg vil blot sige angaa-
ende den Forklaring, jeg havde givet om
den Sag i Præsto Amts Avis, som jeg før
omtalte, at for mig staar det saaledes, at
det, der giver Grund til, at der overho-
vedet bliver en Sag om Noget, det er og-
saa Kærnen i Sagen. Det, der da er
Grunden til, at der overhovedet blev Noget
ud af denne Historie, er da det, at den
doværende Krigsminister blandt dem, der havde
indstillet sig til Officersaspiranter, faktisk
foretrak en Rekrut, der havde Maadelig og
Slet i Karakter, for to andre, der havde
saaet bedre Karakterer, og som altsaa for-
trinnsvis burde være tagne i Betragtning.
Det var det, som man fandt saa forunder-